

[Sneum.]

missionen har faaet at arbejde paa, og indenfor Pædagogernes Kreds er Diskussionen i fuld Gang, ligesom man selvfølgelig ude i Landets Kommunalbestyrelser lytter efter, hvad der skal komme. Jeg kan nu ikke deltage i den overdrevne Jubel over den Forandring, som Ministeren, efter hvad der foreligger, vil have gennemført, der er endog et og andet i Ministerens Planer, som jeg finder ret uheldigt.

Allerede den nedsatte Kommissions Sammensætning er højst uheldig. Provinsens Statsskoler er ikke repræsenteret, og Ministeren burde dog vide, at Vilkaarene for Provinsstatsskolerne er ikke saa lidt forskellige fra dem, hvorunder Statsskolerne her i København virker. Forældrene til de Elever, som gaar i Gymnasieskolerne, har Ministeren heller ikke ønsket at høre, skønt der findes Forældreråad ved samtlige Gymnasieskoler i Danmark.

Megen Opmærksomhed har det vakt omkring i Landet, at Ministeren helt lader de kommunale Raad ude af Betragtning. Ikke alene i Byer som Kolding, Fredericia, Vejle, Aarhus, Helsingør og Nakskov, hvor man har kommunale Gymnasier, men ogsaa i de Byer, hvor der er Statsgymnasier, er de kommunale Raad paa Borgernes, og jeg kunde tilføje: paa Skatteborgernes Vegne, i allerhøjeste Grad interesserede i den Ordning, der skal komme, fordi man baade i disse Byer og i andre Købstæder, ja, endog paa Landet i nogen Grad har bygget sit kommunale Skolevæsen op saaledes, at der kan blive en naturlig Forbindelse med det højere Skolevæsen. Jeg ser nok, at Ministeren har taget Borgmester Kaper med i Kommissionen, og muligvis er Københavns Kommune hermed tilfredsstillet, men Landets øvrige Kommuner kan aldeles ikke føle sig repræsenteret af ham, og Borgmester Kaper vil sikkert ogsaa selv protestere imod, at han skulde være Repræsentant for samtlige danske Kommuner.

Endelig ser det mærkeligt ud, at der, skønt Kommissionen er paa 11 Medlemmer, ikke er blevet Plads til en eneste matematisk-naturvidenskabeligt uddannet Skolemand. Der er en Teolog og en Jurist, men Resten af Medlemmerne er, saa vidt jeg kan se, Filologer. Jeg har ikke noget imod Filologer, tværtimod, der er fremragende Skolemænd blandt dem, men den stærkt ensidige Repræsentation springer i Øjnene, og den er navnlig uheldig, da man maa gaa ud fra, at Kommissionen bl. a. skal komme med Forslag om Undervisningsstoffets For-

deling indenfor de Rammer, som Ministeren har givet. Ved Gymnasieskolerne findes der fremragende matematisk-naturvidenskabeligt uddannede Skolemænd, ogsaa blandt Rektorerne, men Ministeren har ikke ment det nødvendigt at have saadanne Mænd i Kommissionen. Jeg maa beklage dette, og det forekommer mig, at Ministeren ved denne Ensidighed paa Forhaand har svækket Betydningen af det Resultat, som Kommissionen maatte komme til.

Det synes, efter hvad der foreligger om Ministerens Planer, at være hans Mening, at Statens Gymnasieskoler kun skal have Gymnasielklasser. Det ser endogsaa ud til, at Ministeren ikke ønsker at opretholde Realklasser ved Statsskolerne. Til et Blad udtaler Ministeren dog for et Par Dage siden, at det muligvis kunde blive nødvendigt f. Eks. i Sorø Akademi og maaske enkelte andre Steder at opretholde et eller andet — det er Ministerens eget Udtryk i Interviewet —, et eller andet, som kan give den Uddannelse, der er nødvendig for at komme ind i Gymnasiet; men en Regel skal det altsaa ikke være, at der er saadanne Forberedelsesklasser ved Statens Gymnasier. Og til det samme Blad siger Ministeren endvidere, at Folkeskolen ikke skal kunne give den nødvendige Forberedelse, hverken til Realskoler eller til Gymnasier, Børnene maa skaffe sig den paa anden Maade, enten ved Privatundervisning eller i særlige kommunale Skoler. Hvis Gengivelsen af Ministerens Udtalelser i det paagældende Blad er rigtig, betyder det jo, at Ministeren agter at ophæve Enhedsskolen, at overklippe den ganske vist kun svage Forbindelse, der hidtil har været mellem Folkeskolen og den højere Skole.

I Dagspressen har det været meddelt, at Ministeren ønskede, at Adgangseksamen til Gymnasiet og til Realskolen skal være forholdsvis streng, for at der kan blive en kraftig Sigtning af Børnene. Mon det nu er rigtigt at lade Børn i 14 Aars Alderen gennemgaa en forholdsvis streng Adgangseksamen under helt fremmede Forhold, med fremmed Eksaminator og fremmed Censor? Mon man ved en forholdsvis streng Eksamen over for Børn i 14 Aars Alderen i det hele taget kan skaffe sig et gyldigt Bevis for deres Evne og Viden? Jeg tror det ikke, og det forbavser mig, at Ministeren har denne Opfattelse, der sikkert hidtil har været husvild ogsaa indenfor Venstre. Gymnasieskolen skulde jo ikke gerne blive en „sort Skole“ som i gamle Dage, og her